

ΕΤΟΣ 11ο
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 26
Γραφεία:
Σειρήνων 33 — ΒΥΡΩΝΑΣ
ΑΘΗΝΑ

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

ΜΑΪΟΣ
1985
ΤΗΛ. 7645280

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ — ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Στις 31.3.85 πραγματοποιήθηκε η ετήσια Γενική Συνέλευση του Συλλόγου στην ιδιόκτητη αίθυσά του στην οδό Σειρήνων αριθ. 33 Βύρωνος.

Πρόεδρος της Συνελεύσεως εκλέχθηκε ο κ. Δημήτριος Ντούζος και Γραμματέας η δ. Αικατερίνη Λειβαδίτη.

Στην αρχή πήρε το λόγο ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου κ. Γεώργιος Μάλλιος, ο οποίος αναφέρθηκε στις δραστηριότητες του περασμένου έτους ως εξής:

Ήγαπητοί Συγχωριανοί,

Το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου μας εκφράζει τις ευχαριστίες του για τη σημερινή προσέλευσή μας και νοιώθει χαρά που βρίσκεται ανάμεσά σας. Η σημασία της συμμετοχής όσων το δυνατόν περισσότερων μελών στις Συνελεύσεις αυτές του Συλλόγου, έχει επισημανθεί και επανάληψη κατά το παρελθόν. Σημειώνω, ότι η σημερινή τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου, είναι η πρώτη που πραγματοποιείται σε δική του ιδιόκτητη αίθουσα.

Το Διοικητικό μας Συμβούλιο έχει την πεποίθηση ότι κινήθηκε όσο πιο δραστήρια μπορούσε κατά το χρόνο που πέρασε.

Θα προσπαθήσω να αναφερθώ στο έργο που επιτελέστηκε με λίγα λόγια:

1) Θα αρχίσω με (την αγορά του αίωνα) όπως ονομάστηκε η απόκτηση ιδιόκτητης αίθουσας του Συλλόγου.

Το Διοικ. Συμβούλιο από την ανάληψη των καθηκόντων του το κύριο θάρρος του ενδιαφέροντος του έριξε στην στέγη του Συλλόγου. Προγραμματίστηκε οικονομική εξόρυξη στο έσω-τελικό και εξωτερικό, ένιμμερη και πληροφόρηση όλων των Νεοχωριτών δια του Δελτίου της εφημερίδας, με επιστολές, και προσωπικές επαφές.

Στις 20.10.84, συγκάλεσε Έκτακτη Γενική Συνέλευση με θέμα τη Στέγη του Συλλόγου. Αφού έγινε εκτίμηση των οικονομικών δυνατοτήτων του Συλλόγου και εκτέθηκαν πολλές και χρήσιμες απόψεις αρκετών μελών, πάρθηκε ομόφωνα απόφαση από τη Συνέλευση, με την οποία εξουσιοδοτήθηκε το Συμβούλιο να προχωρήσει στην αγορά της αίθουσας που βρίσκεται, ή οποία μπορεί να μην ήταν απόλυτα ιδανική, αλλά πληροί τις στοιχειώδεις ανάγκες του Συλλόγου.

Ο συγχωριανός Δικηγόρος κ. Θανάσης Λειβαδίτης ήλεγξε από νομικής πλευράς τους τίτλους και έτοιμασε την υπογραφή του σχετικού συμβολαίου. Μετά την υπογραφή του Συμβολαίου, το Συμβούλιο ενήργησε για την επ' ονόματι του Συλλόγου έκδοση των λογαριασμών ΔΕΗ, Εταιρίας Υδάτων και

την υποβολή αίτησης στον ΟΤΕ για τηλέφωνο. Ακολούθησε ο καθαρισμός της αίθουσας, ο έλαιοχρωματισμός, η συμπλήρωση του δαπέδου με πλακάκια, αντικατάσταση του παραθύρου με πλαίσιο από αλουμίνιο, και ο βασικός εξοπλισμός της αίθουσας.

Είναι ευνόητο ότι το θέμα αυτό της στέγας του Συλλόγου απορρόφησε την μεγαλύτερη δραστηριότητα του Συμβουλίου κατά το χρόνο που πέρασε. Η σύλληψη της ιδέας στέγας του Συλλόγου ανήκει σε προη-

γούμενα Συμβούλια και ο κλήρος της πραγματοποίησής της έτυχε στο δικό μας Συμβούλιο, πιστεύουμε ότι οι έπαινοι αγοράς της αίθουσας ανήκουν και στα προηγούμενα Συμβούλια, άδικα κρίτως, διότι πρωτοξεκίνησαν το θέμα αυτό.

Επειδή η πραγματοποίηση του ονείρου της στέγας του Συλλόγου οφείλεται στη συγκινητική ανταπόκριση των άπανταχού Νεοχωριτών, εκφράζουμε και από τη σημερινή Συνέλευση ένα «Μεγάλο Ευχαριστώ» σε όλους.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

1) Στις 17.3.84 πραγματοποιήθηκε ο ετήσιος χορός στο Ξενοδοχείο «Χολινταίη Ιν» με μεγάλη επιτυχία.

Στις 25.4.84 πραγματοποιήθηκε ημερήσια έκδρομη των Νέων στο Λουτράκι.

Στις 6.6.84 πραγματοποιήθηκε η ετήσια έκδρομη του Συλλόγου στη Λίμνη Στυμφαλία με πολλή μεγάλη συμμετοχή.

Στις 19.1.85 έγιναν εγκαίνια και κόψιμο της πίτας στην αίθουσα του Συλλόγου καθώς και έκθεση φωτογραφίας.

2) Κατά τον πρώτο χρόνο της θητείας του Συμβουλίου μας, εκδόθηκαν και κυκλοφόρησαν 4 φύλλα της εφημερίδας του Νεχωρίτη, που τόσο έχουν αγαπήσει οι Νεχωρίτες.

3) Σύμφωνα με σχετική απόφαση της περυσινής Γενικής Συνελεύσεως, το Διοικ. Συμβούλιο προχώρησε στην έγγραφη

του Συλλόγου στην Όμοσπονδία Ναυπακτικών Συλλόγων. Έτσι, το Συμβούλιο μας πήρε μέρος στη Γενική Συνέλευση της Όμοσπονδίας αυτής, και στις Συνεδριάσεις που έγιναν στο Πνευματικό Κέντρο Αθηνών, όπου συμμετείχαν ο Νομάρχης Αιτωλίας, οι βουλευτές και οι άλλοι παράγοντες του Νομού. Σ' αυτές εξετάστηκαν τα προβλήματα της Επαρχίας Ναυπακτίας.

4) Με επιστολή μας ενημέρωσε Συνέχεια στη 3η σελίδα

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με πολλή χαρά πληροφορούμε τους άπανταχού Νεχωρίτες, ότι μετά από σχετικές ενέργειες, η αίθουσα απόκτησε τηλέφωνο Νο 7645-280.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»

Η Γενική Συνέλευση (31.3.85) ένεκρινε, κατά πλειψηφία, πρόταση του Δημ. Φούρλα, η αίθουσα του Συλλόγου να ονομασθεί «Το Σπίτι του Νεχωρίτη».

Η προσωνομία, με νοηματικό πλάτος και συναισθηματικό βάθος, αποδίδει, ότι όλοι μας θα θέλαμε.

«Σπίτι» σημαίνει όχι μόνο το άψυχο περιέχον (κτίριο), αλλά και το έμψυχο περιεχόμενο (άνθρωποι).

«Σπίτι» σημαίνει παράδοση, πολιτισμός, ευπρέπεια, σοβαρότητα, καλαισθησία, νοικοκυ-

ρωσύνη.

«Σπίτι» σημαίνει σιγουριά, θαλπωρή, άνεση, οικειότητα: «Νιώθω σ' αυτό το σπίτι μου», που λέμε.

Και βέβαια, «σπίτι» είναι κάτι το δικό μου, το καταδικό μου, σεβαστό και ιερό, που αξίζει την αγάπη μου και τη φροντίδα μου.

Ας σημειωθεί, ευκαιριακά, πως και ο τίτλος του Δελτίου μας «Ο Νεχωρίτης» 1964 (και από το 2ο φύλλο «Ο Νεχωρίτης» 1967) ήταν ιδέα του Δημ. Φούρλα.

ΑΝΑΚΗΡΥΞΗ ΕΥΕΡΓΕΤΗ

Η Τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου της 31-3-1985, μετά από ομόφωνη εισήγηση του Δ.Σ. του Συλλόγου, ανακήρυξε ομόφωνα το συγχωριανό μας κ. Νίκο Απ. Γιάνναρη σε «ΕΥΕΡΓΕΤΗ» του, για την αξιόλογη και γενναία προσφορά του προς το Σύλλογο, των 2.500 δολλαριών, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Καταστατικού του.

Η προσφορά αυτή έγινε εις μνήμη του θείου του Χρίστου Παπανικολάου και για την αποπληρωμή του υπολοίπου χρέους του Συλλόγου, για την αγοράσθαισα ιδιόκτητη αίθουσα του.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ. Σ. του Συλλόγου μας αποφάσισε ομόφωνα, να πελέσει στις 16.6.85, ημέρα Κυριακή και από ώρας 08.30—09.30 το πρωί, Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του αείμνηστου δασκάλου του χωριού μας Χρίστου Παπανικολάου.

Το Μνημόσυνο θα τελεσθεί

στο παρεκκλήσι του Αγ. Νεκταρίου, του Ι.Ν. Κοίμησης Θεοτόκου (Παναγίτσα) στην Καισαριανή, (Στάσις Παναγίτσα, των Λεωφορείων Καισαριανής).

Διευκρινίζεται ότι θα γίνει θεία λειτουργία και Μνημόσυνο μαζί.

Όποιος Νεχωρίτης θέλει να τιμήσει τη Μνήμη του δασκάλου, μπορεί να προσέλθει στο παρεκκλήσι αυτό.

Προσκλησεις δεν θα σταλούν.

Μετά το Μνημόσυνο, θα προσφερθεί καφές στην αίθουσα του Συλλόγου, Σειρήνων 33.

ζωή των νέων, άλλοι συμβουλευθούν ή καυτηριάζουν από αληθινό ενδιαφέρον για την προκοπή και το μέλλον τους, το μέλλον του αβριανού έθνους.

Διότι ο κόσμος αύριο θα είναι δικός τους, πέρνοντας από μας τη σκυτάλη. Άλλοι ζητούν ευκαιρία με τα καμώματα, το ντύσιμο, τους τρόπους των σημερινών νέων να κατηγορήσουν, να αγανακτήσουν.

Πού όμως πρέπει να ρίζουν

Συνέχεια στη 3η σελίδα

ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΜΑΣ

Ο μεγάλος φιλόσοφος Πλάτωνας, στους νόμους του γράφει: «Ο έμψυχον νομοθέτης στους γεροντότερους μάλλον θάπρεπε να συνιστούσε να σέβονται τους νέους και να προσέχουν πάνω απ' όλα μη τυχόν κανείς από τους νέους δει ή ακούσει κανένα τους να κάνει ή να λέγει κάτι αίσχρό, διότι εκεί που οι γέροντες ανασχυντούν, είναι αναπόφευκτο εκεί οι νέοι να γίνονται πιο άναίσχυντοι. Διότι η καλύτερη διαπαιδαγώγηση των νέων, αλλά και αυτών των ιδίων, είναι όχι να δίνει κανείς συμβουλές, αλλά να εφαρμόζει ο ίδιος σ' όλη του τη ζωή κατά τρόπον έκδηλο, όλες εκείνες τις συμβουλές που θάδιδε σ' έναν άλλον νουθετώντας τον».

Μετά από αυτά τα λόγια του μεγάλου φιλόσοφου, όλοι καταλαβούμε ότι η πορεία των σημερινών νέων στην κοινωνία, δεν είναι άλλο, παρά η πορεία η δική μας, η πορεία δηλαδή των μεγαλύτερων.

Με άλλα λόγια, έμεις κρα-

τούμε τα κλειδιά της αγωγής και της συμπεριφοράς των νέων.

Αν οι νέοι μας σήμερα παρυσιαζονται χωρίς ιδανικά, όπως λέμε, αν επαναστατούν, επειδή τα νεύρα είναι γεμάτα με έρωματικά και αγωνίες και ζουν χωρίς μεγάλους σκοπούς, υπεύθυνοι είμαστε έμεις οι μεγάλοι, οι γονείς, οι δάσκαλοι, οι πνευματικοί και πολιτικοί ήγέτες, ή εκκλησία, διότι η λαϊκή παροιμία λέει: «Μ' όποιον δάσκαλο καθήσεις, τέτοια γράμματα θα μάθεις». Έμεις κάναμε τους νέους να γίνουν απάτριδες, άπιστοι και άπολαυστικοί. Διότι έμεις πρώτοι δεν πιστεύουμε σε τίποτε, ούτε σε Θεό, ούτε σε ήθικες αξίες, ούτε σε οικογενειακούς θεσμούς, σε παράδοση, ήθη και έθιμα. Πρώτοι έμεις οι μεγάλοι θελήσαμε να γευθούμε, χωρίς προετοιμασία, ξενόφερτες συνήθειες.

Κύρια λοιπόν αίτια της απάραδκτης πολλές φορές, όπως την λέμε, συμπεριφοράς των

νέων που βλέπουμε γύρω μας, είναι η κοινωνία, ή οικογένεια.

Ας πάρουμε το σπίτι, την οικογένεια, το πρώτο λίκνο του παιδιού. Το άμεσο αυτό περιβάλλον, που ζει και κινείται το παιδί, ο νέος, που μέσα σ' αυτό παίζει τα άσχημα και τα καλά.

Τί να τα κάνει τα ώραία παργγέλματα, τις συμβουλές, όταν η ύποκρισία, ή άσυνέπεια των μεγάλων, το ψέμα, ή αγάπη στ' ανδρόγυνον, ή το μίσος, ο χωρισμός των γονιών είναι χωρίς αντίκρουσμα δικό μας;

Πολλά λέγονται και πολλά γράφονται καθημερινώς. Άλλοι κρίνουν και κατακρίνουν τη

Ο Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΛΩΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ο έκλεκτος συγχωριανός μας κ. Αρέξανδρος Γ. Φλώρος, τ' Αντεισαγγελέας Αρείου Πάγου, τοποθετήθηκε υπηρεσιακός Υπουργός Δημόσιας Τάξης. Η έπαξία αυτή τοποθέτηση τιμά ιδιαίτερα το χωριό μας και γενικότερα τη Ναυπακτία και τη Ρούμελη.

Το Δ.Σ. έστειλε συγχαρητήριο τηλεγράφημα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Έδωσαν άμοιβαία ύπόσχεση γάμου ο Νικόλαος Α. Σκεπαρνιας και η Αικατερίνα Π. Μπουρνέλη.

Στην Αμερική έδωσαν άμοιβαία ύπόσχεση γάμου ο κ. Δημήτριος Ι. Μάλλιος και η δίδα Μπρέλου (το γένος Θωμά Μάλλιου).

Κων. Ι. Μάλλιος μετά της δίδας Έλένης Μαντσώρου, στην Αμερική.

ΓΑΜΟΙ

Παντρεύτηκαν:

Στό Αργίνο ο Δημήτριος Γ. Τσιτζέλης και η Άνναστασία Δελτσίστα.

Στην Αθήνα, 23.2.85, ο Κωνσταντίνος Σκοπελίτης και η Μαρία Σαλτού.

Στην Αθήνα, 27.4.85, ο Αλέκος Άθανασόπουλος και η Μάρθα Π. Μέρμηγκα.

Ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η κ. Μαρία Ν. Λειβαδίτη γέννησε κοριτσάκι.

Η κ. Αικατερίνη Α. Λειβαδίτη γέννησε αγοράκι.

Η κ. Παρασκευή Γ. Μασγάλα γέννησε κοριτσάκι.

Ευχόμαστε να τους ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στο Μεγάλο Πεύκο και κηδεύτηκε εκεί η Αικατερίνη Β. Μαύρου.

Πέθανε στον Άγιο Κωνσταντίνο Λοκρίδος και κηδεύτηκε στο χωριό η Κωνσταντίνα Γ. Φτερούγα.

Πέθανε στις Παπαδάτες Μακρυεϊας και κηδεύτηκε εκεί η Γιαννούλα Κ. Λιάτσου (το γένος Μέμου).

Πέθανε στην Αμερική και κηδεύτηκε στη Ναύπακτο ο Τριαντάφυλλος Τριανταφύλλου (σύζυγος Ασήμωσ Ράμμου).

Πέθανε στην Αμερική και κηδεύτηκε στο χωριό ο Χρίστος Α. Κανέλλος.

Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε εδώ η Άνναστασία Ι. Συρσίρη.

Πέθανε στην Αμερική και κηδεύτηκε στην Κάτω Χώρα Ναυπακτίας ο Παναγιώτης Σπεργί-ου (σύζυγος Βασιλικής Ράμμου).

Συλλυπούμεθα τους οίκειους.

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Ο κ. Άθανάσιος Κ. Σγάγιας προήχθη σε Έφέτη και τοποθετήθηκε στο Έφετείο Πατρών.

Ο κ. Παντελής Μέρμηγκας προήχθη σε διευθυντή.

Τους ευχόμαστε και σε ανώτερα.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Πρόσφεραν στο Σύλλογό μας:

Ο κ. Γεώργιος Ντούζος μια μεγάλη έγχρωμη φωτογραφία του χωριού μας.

Ο κ. Δημήτριος Ντάφυλλος μια μεγάλη έγχρωμη φωτογραφία Νεχωρίτικου έρασι-τεχνικού θιάσου.

Ο κ. Δημήτριος Ντούζος μια σειρά από λαογραφικά διβλία για τη Βιβλιοθήκη του Συλλόγου.

Ο κ. Γεώργιος Ν. Καλαθάς

Κοινωνικά

Ένα ρολόι κουάρτς τοίχου για την αίθουσα του Συλλόγου.

Ο κ. Κων)νος Δ. Μάλλιος άφιλοκερδώς την εργασία του για την κατασκευή του επίπλου του νεροχύτη της αίθουσας.

Τους ευχαριστούμε θερμά.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Πρόσφεραν στο Σύλλογό μας:

Ο κ. Νικόλαος Α. Γιαννάρης 352.375 δρχ. εις μνήμην Χρ. Παπανικολάου.

Εις μνήμη Χρ. Παπανικολάου ο κ. Βλάχος Άθανάσιος 5.000.

Εις μνήμη Χρ. Παπανικολάου ο κ. Βλάχος Παύλος 3.000.

Εις μνήμην Κων)νου Μέμμου ο κ. Βλάχος Άθανάσιος 3.000.

Η κ. Βιργινία και η Μαίρη Κοκκίνου 5.000 δρχ. εις μνήμην Άνναστασίας Συρσίρη.

Η οικογένεια Ιωάννη Κ. Ζηνέλη 3.000 δρχ. εις μνήμην Άνναστασίας Συρσίρη.

Ο κ. Γεώργιος Β. Μαύρος 2.200 δρχ. εις μνήμην της μητέρας του.

Άνώνυμος, 2.000 δρχ. εις μνήμην Δημητρίου και Χαίιδως Μάλλιου.

Ο κ. Γεώργιος και Έλένη Ντούζου 3.000 δρχ. εις μνήμην του Χρ. Παπανικολάου.

Ο κ. Νικόλαος Ιωάννου 5.000 δρχ. εις μνήμην του Χρ. Παπανικολάου.

Εις μνήμ. των γονέων τους Βασιλείου και Άνναστασίας Πατερέκα και του ά)φου τους Κων)νου πρόσφεραν ο κ. Χρίστ. Β. Πατερέκας 2.000 δρχ. και η Μαγδ. Σακαρέλου 2.000 δρχ.

ΠΕΝΘΗ

Πικρή είδηση αυτή του θανάτου:

Άκόμα πιο δδυνηρή όταν αυτή άφορά ένα νέο άνθρωπο.

Άνοιξη ήταν και το θλιβερό μαινάτο ήρθε καταπέλτης.

Ο Χρήστος Κανέλος έφυγε.

Ένας άγαπητός φίλος, ένα μέλος της παρέας μας χάθηκε. Γνωριστήκαμε, ζήσαμε και διασκεδάσαμε μαζί στις λίγες, αλλά όμορφες μέρες του καλοκαιριού.

Καλόκαρδος, φιλότιμος, ντόμπρος άνθρωπος ο Χρήστος, σκόρπαγε παντού το κέφι και τη ζωντάνια του.

Γι' αυτό το μαινάτο του χαμού του, συγκλόνισε βαθιά όλους μας που τον ζήσαμε και τον γνωρίσαμε.

Γι' αυτό το κενό που άφησε, φαντάζει πιο μεγάλο στα μάτια μας και στις καρδιές μας.

Άς είναι αυτές οι λίγες λέξεις το στερνό αντίο στο φίλο μας.

Η ΠΑΡΕΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

ΠΡΟΣ:

τον Σύλλ. Νεχωριτών Αμερικής «ΕΚΦΡΑΣΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩΝ»

Με συγκίνησε ιδιαίτερα η άπόφαση του Συλλόγου Σας να αγοράσει 1 ζεύγος άκουστικών βαρηκοΐας και να το διαθέσει δωρεάν σε μένα για τις ανάγκες του παιδιού μου.

Η άπόφασή σας αυτή τιμά για μια άκόμα φορά το Σύλλογό Σας και φανερώνει τα φιλάνθρωπα

αίσθήματα των μελών του και την άγάπη των για κάθε συγχωριανό, όταν βρίσκεται στην άνάγκη αυτή.

Άπό μέρους μου έρχομαι να έκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες και να δηλώσω ότι πάντοτε θα είμαι ύποχρεωμένος άπέναντί Σας για την εύγενή Σας αυτή χειρονομία.

Με άδελφικούς χαίρετισμούς
ΘΩΜΑΣ ΜΑΣΓΑΛΑΣ

*

Ύστερα από προσωπική ένέργεια του συγχωριανού μας κ. Άλεκ. Φλώρου, η Έργατική Έστία διέθεσε στο Σύλλογό μας για τις άνάγκες του, το ποσό των δρχ. 100.000.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου έκφράζει στον κ. Φλώρο τις θερμές του ευχαριστίες.

ΑΥΤΟΙ
ΠΟΥ ΕΦΤΑΝΧΡΗΣΤΟΣ
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Στις 24 Δεκεμβρίου 1984 έφυγε για πάντα από τούτη τη ζωή, ο χωριανός μας δάσκαλος ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Άφησε την τελευταία του πνοή στη Λαμία μέσα στην άγκαλιά της οικογενείας του σε ηλικία 75 έτών. Έφυγε. Κι έτσι με το θάνατό του, η οικογένειά του στερήθηκε το σύζυγο, τον πατέρα, τον προστάτη, κι έμεις οι χωριανοί του, έναν άνθρωπο του πνεύματος, ένα δάσκαλο, το δάσκαλό μας εκείνο, που ξέρουμε πόσα έδωσε για μας, όταν σαν άκάματος εργάτης της Λαϊκής Παιδείας, δούλευε στο Σχολείο του Χωριού μας.

Ήταν ο δάσκαλος εκείνος, που ισάξια άντικατέστησε προηγούμενο δάσκαλο, τον άείμνηστον «ΠΑΠΑΛΕΞΗ» και συνέχισε το θεάρεστον, προοδευτικόν και Χριστιανικόν του έργο. Το έργο που όδηγησεν στην πρόοδον και στην ευημερίαν του χωριού μας.

Πράγματι, οι άείμνηστοι αυτοί δάσκαλοί μας, άγάπησαν το χωριό μας, όσο λίγοι το άγαπούν, κι έδωσαν ό,τι μπόρεσαν περισσότερο από των έαυτών τους για την καλύτερη της ζωής των χωριανών μας.

Για το ΧΡΗΣΤΟ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, η λέξη καθήκον ήταν καθημερινό του βίωμα. Άκούραστος, τακτικός, σοβαρός, Δημοκρατικότητας, σωστός άνθρωπος, ειλικρινέστατος, τιμιότατος, μα πάνω άπ' όλα εργατικός και εύσυνείδητος.

Άριστος δάσκαλος, σμίλεψε τις ψυχές μας, και με το συνεχή παιδαγωγικό του έργο, που πάντοτε με ένθουσιασμόν και άυταπάνησιν έκτελούσε, έφτιαξε «ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ».

Γι' αυτό, το δάσκαλο ΧΡΗΣΤΟ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, δεν θα τον ξεχάσουμε ποτέ. Δεν θα τον ξεχάσουμε ποτέ, γιατί όπου κι αν στρέψουμε τη μνήμη μας, θα τον βρούμε άνάμεσά μας.

Στη Σχολική ζωή, στην θρησκευτική, στις κοινωνικές έκδηλώσεις, στην χαρά, τον πόνο και την λύπη και γενικά στις προσπάθειές του για μια καλλίτερη ζωή όλων μας.

Τώρα που έφυγε από κοντά μας θα μείνει για πάντα ο μεγάλος άναντικατάστατος. Κοιμήσου ήσυχα, καλέ μας δάσκαλε, κοιμήσου τον αιώνιο ύπνο του δικαίου, γιατί «ΔΙΚΑΙΟΣ ΥΠΗΡΞΕΣ», έμεις οι μαθητές και χωριανοί σου θα σε θυμόμαστε σ' όλη μας τη ζωή και θα προσευχόμαστε στον Πανάγαθον να σου άναπαύει την ψυχήν σου. Σου χρωστάμε πολλά.

Τα λίγα αυτά φτωχά λόγια μου άς πάρουν τη θέση ενός μεγάλου ευχαριστώ, για όσα σ' όλους έμας τους χωριανούς σου έδωσες, μιας εύγνωμοσύνης παντοεινής.

Ο μεγάλος θεός άς παρηγορεί τους δικούς σου και η μνήμη σου άς είναι αιώνια.

ΑΘΑΝ. Θ. ΚΑΛΑΘΑΣ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ
ΤΟ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»

Άπ' το έσωτερικό

	Δ ρ χ.
Ζηνέλης Ιωάννης	2000
Παπαϊωάννου Κων)νος	2000
Πανάγου Όλγα	500
Μάλλιος Γεώργιος	1000
Σαρανταπούλου Κική	1000
Φούρλα Ντόλα	1000
Σκούφια Κούλα	1000
Μαρούδας Ευάγγελος	2000
Καραμανίδης Γεώργιος	1000
Φλώρος Άλέξανδρος	2000
Φλώρος Κων)νος	2000
Μασγάλας Α. Κων)νος	1000
Μασγάλας Θ. Νικόλαος	500
Τσιτζέλης Γ. Δημήτριος	500
Κάππα Τασία Τσιτζέλη	500
Σκεπαρνιας Έλένη	300
Σακελλίας Φ. Κων)νος	2000
Σακελλίας Φ. Βασιλική	2000
Παπασταμούλης Σπυρίδ.	500
Ιωάννου Νικόλαος	5000
Ζαρκάδας Νικόλαος	1000
Σκαρλάτου Βασιλική	1000
Μάλλιος Γ. Ιωάννης	2000
Παντελίδης Γεώργιος	1000
Τσακωνιάτης Γεώργιος	1000
Ντάφυλλος Δημήτριος	1000
Μάλλιος Α. Ιωάννης	1000
Λειβαδίτης Πολύκαρπος	1000
Μάντης Κων)νος	1300
Λάππας Άθανάσιος	1000
Μέρμηγκας Παντελής	750
Μέρμηγκας Βασίλ.	750
Πλάκας Γ. Νικόλ.	1300
Παπαλέξης Άλέξανδρος	1000
Πλάκας Γ. Σπυρίδων	1000
Καρανδρίκας Ι. Δημήτρ.	1000
Κωττάκης Καίτη	2000
Λειβαδίτης Κ. Νικόλαος	1000
Σκεπαρνιας Άντώνιος	1000
Μάρρου Άνναστασία	2000
Μέρμηγκα Μαγδαληνή	2000
Τσώκου Ζωζώ	1000
Καρανδρίκας Άνδρέας	1000
Βέλλιος Γεώργιος	1500
Τσαρούχη Σπυριδούλα	1000
Φούρλας Γ. Κων)νος	1000
Πλάκας Κ. Άντώνιος	200
Μασγάλας Σ. Κων)νος	600
Μπαλαδήμας Νικόλαος	400
Άνώνυμος	2.000
Χαραλαμπίδου Χρίστ.	500
Μπουραζέρη Αικατερίνη	2000
Πέσσα Άθηνά	4000
Άσημακάκης Στέφανος	2000
Παπακώστα Ευαγγελία	1000
Τσόλκα Δήμητρα	800
Σύλλογος Γερακιών	200
Καραγιάννης Κων)νος	5000
Φούρλας Γεώργιος	1000
Κουβελάς Γεώργιος	10.000

ΣΧΟΛΙΚΑ

(Σ ύ γ χ ρ ο ν α)
1

Έκθεση στη Δευτέρα τάξη. Θέμα: Τί θα 'θελα να είμαι.

Ο Δημητράκης έγραψε: «Έγώ θα 'θελα να είμαι συνταξιούχος, όπως ο παππούλης μου. Όλη μέρα να κάθωμαι και το πορτοφόλι μου να 'ναι γεμάτο λεφτά».

2

Στο Σχολείο άπέξω μια πιναίδα γράφει:

«Όδονοι προσέχετε μη χτυπήσετε τους μαθητές!»

Κάποιος πονηρούλης συμπλήρωσε με κυμωλία:

«Προτιμάτε τους δασκάλους!»

3

Με τον μαρμα - Μήτρο, το Ρουμελιώτη, κατεβαίναμε τη Σόλωνος. Φτάνουμε μπροστά στο Πανεπιστημιακό παράρτημα, όπου άφισσοαθλιότητες κι άλλες ρωπαγότητες.

— Τ' είναι ιδώ, πιδί μ'; με ρωτάει.

— Το Πανεπιστήμιο, μπάμπτα!

— Πανιπιστήμιο του λένι Ιτού του για χιζουριό;

Δ. Φ.

Φούρλας Γεώργιος	1300
Καραγιάννης Κων)νος	2000
Λειβαδίτη Ι. Αικατερίνη	1300
Λούπας Νικόλαος	1000
Μπούρας Άθανάσιος	1000
Φλέγκας Δημήτριος	2000
Παπακων)νου Μαγδαλ.	1500
Παπακων)νος Ιωάννης	1500
Παπαχρήστου Παντελής	2000
Παπακων)νου Κων)νος	1000
Λειβαδίτης Χρήστος	1000
Πλάκας Χρήστος	500
Ντούζος Δημήτριος	1000
Φλώρος Άλέξανδρος	300
Φλώρος Κων)νος	300
Φλώρου Γιαννούλα	300
Φλώρος Α. Γεώργιος	300
Φλώρος Κων)νος	300
Φλώρα Νένα	300
Καλαθάς Γεώργιος	800
Μέμμος Φώτης	1500
Βλάχος Κων)νος Νικολ.	600
Βλάχος Άθανάσιος	1300
Βλάχος Ευθύμιος	300
Μασγάλας Θωμάς	500
Σπανός Κων)νος	1000
Λούπας Γ. Ιωάννης	1000
Μαζιάς Γεώργιος	1500
Λειβαδίτης Κ. Γεώργιος	1000
Φούρλας Χρήστος	1000
Σπανός Δημ. Ιωάννης	6000
Καραμανίδης Χαράλαμπος	1000
Μπούρας Άθανάσιος	1000
Λειβαδίτης Α. Χρήστος	1000
Φούρλας Δημήτριος	1000
Κωσταρά Τασία	7000
Λάππα Δήμητρα	2000
Λάππας Άθανάσιος	2000
Καλλιά Παρασκευή	3000
Ρενζή Σοφία	2000
Τσόλκα Δήμητρα	1000
Μπαζιώνης Νικόλαος	1000
Πλάκας Άντώνιος	1000
Μάλλιος Γεώργιος	1000
Σκούφια Κούλα	1000
Μάυρος Ευθύμιος	1000
Κωνσταντινίδης Ιωάννης	1000
Τσιάπας Νικόλαος	2000
Τσέλιος Χρήστος	2000
Ρηγάτος Μιχαήλ	500
Πατερέκας Χρήστος	1000

Άπ' το έξωτερικό

Τριανταφύλλου Μάνθα (Κανέλλου) 20 δολλάρια.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Συνέχεια από την σελ. 1

ρώθηκε ο Σύλλογος της Άμερης για τη δράση του Συλλόγου μας.

5) Σύμφωνα με απόφαση της περυσινής τακτικής Συνέλευσης προσφέραμε στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών ποσό 10.000 δρχ.

6) Διαθέσαμε ποσό δρχ. 40.000 για απόπληρωμή του έργου τσιμεντόστρωσης του δρόμου από την πλατεία του χωριού μέχρι τη Βρύση του Κατσαούνη, και για ενίσχυση συγχωριανών μας, δρχ. 20.000.

7) Στο Πανηγύρι του χωριού μας οργανώσαμε και πραγματοποιήσαμε λαχειοφόρο αγορά για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου.

8) Με τη βοήθεια του κ. Άλκου Φλώρου, το Υπουργείο Πολιτισμού και Έπιστημών μας διέθεσε ποσό δραχμών 200.000.

9) Μετά από υπόδειξη του κ. Φλώρου, υποβάλαμε αίτημα ενίσχυσης του Συλλόγου από την Έργατική Έστια.

10) Το Δ.Σ. απευθύνθηκε στα Υπουργεία Έμπορίου και Νέας Γενιάς για οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου, αλλά δεν είχαμε θετική ανταπόκριση. Τελειώνοντας, θα ήθελα να σας ανακοινώσω με ιδιαίτερη

συγκίνηση την γενναία προσφορά του συγχωριανού μας κ. Νίκου Γιάνναρη, προς τον οποίο εκφράζουμε τις άπειρες ευχαριστίες μας. Με το ποσό αυτό των 2.500 δολλαρίων του κ. Γιάνναρη θα γίνει η ολοκληρωτική εξόφληση του υπαλοίπου χρέους της παρούσας αίθουσας. Το ποσό αυτό το διάθεσε για την απόπληρωμή της αίθουσας και στη μνήμη του αείμνηστου θείου του Χρίστου Παπανικολάου.

Η δράση του Συλλόγου κατά το τρέχον έτος, λόγω της διαθέσεως όλων των χρημάτων του στην αγορά της αίθουσας, θα εξαρτηθεί από τις οικονομικές του δυνατότητες και την προτεραιότητα που θα απαιτείται στο κάθε θέμα.

Γι' αυτό παρακαλώ να διευκρινιστεί ότι η πραγματοποίηση του προϋπολογισμού, που θα εγκριθεί στη σημερινή Συνέλευση, να μην είναι απόλυτα δεσμευτική για το Συμβούλιο, αλλά να τελεί υπό την επιφύλαξη των οικονομικών δυνατοτήτων του Συλλόγου.

Σας εύχαριστώ

Κατόπιν εγκρίθηκε ο ισολογισμός του οίκου έτους 1984 και ο προϋπολογισμός του οίκου έτους 1985, οι οποίοι έχουν ως ακολούθως:

Ισολογισμός Χρήσεως 1984

Α' ΕΣΟΔΑ

Οίκον. υπόλ. 1983	371.276
Συνδρομές	12.300
Εκτακτ. εισφορές	253.824
Νεχωρίτης	120.150
Ημερολόγιο '84	86.132
Εκδρομή	12.500
Λαχειοφόρος	135.400
Χορός	27.850
Υπ. πε.	200.000
Ερανος	318.363

Σύνολο Έσόδων	1.537.795
Σύνολο Έξόδων	1.344.803

Ενεργητικό Υπόλ.	192.803
=====	=====

Β' ΕΞΟΔΑ

Εκδ.-άποστ. Νεχ)τη	51.148
Εκδ.-άποστ. εύχ. καρ.	19.675
Ενίσχυση συγγ)νών	20.000
Ενίσχυση Κοινότητας	42.860
Αγορά αιθούσης	900.000
Συμβόλαιο-Έοφρία	139.650
Εξοπλισμός αίθουσ.	111.999
Γενικά έξοδα	59.660

Σύνολο Έξόδων	1.344.992
=====	=====

Προϋπολογισμός Χρήσεως 1985

Α' ΕΣΟΔΑ

Υπόλ. χρήσ. '84	192.803
Συνδρομές μελών	30.000
Εκτακτες εισφορές	607.197
«Νεχωρίτης»	150.000
Εκδηλώσεις	100.000

Σύνολο Έσόδων	1.080.000
=====	=====

Β' ΕΞΟΔΑ

Εξόφλ. χρ. αιθούσης	300.000
Εκδ.-άποστ. ήμ)γίου	150.000
Εκδ.-άποστ. Ν)ρίτη	80.000
Ενίσχυση συγγ)νών	40.000
Ενίσχ. Κοιν)τος (Βι-βλιοθ., κοινοτ. δρόμος, τηλεφωνο)	240.000
Εξοπλισμός αιθ.	120.000
Πνευματ. Κέντρο	5.000
Γηρ)μείο Ναυπακτου	5.000
Γηρ)μείο Άγριν.	10.000
Γενικά έξ.	30.000
Αποθεματικό	100.000

Σύνολο Έξόδων	1.080.000
=====	=====

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

«Ο Νεχωρίτης» επιφυλάσσεται να δημοσιεύει α-νώνυμες ή ψευδώνυμες ή με άπρεπο ύφος επιστολές. Τα ένυπογραφα δημοσιεύματα απηχούν τις απόψεις του υπογεγραμμένου.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΜΑΣ

Συνέχεια από την σελ. 1

με τις ευθύνες; Γιατί, με τον τρόπο αυτό είναι σαν ν' αθωώνουμε τον εαυτό μας και καταδικάζουμε αυτούς, ενώ το αντίθετο θα έπρεπε να γίνει.

Οι νέοι από μας περιμένουν να τους άνοίξουμε την πόρτα, που θα μπουν, όχι όμως μια πόρτα φυλακής και σκοτεινού μέλλοντος, χωρίς αγάπη για τίποτα, αλλά να μπουν στη δική τους ιστορία.

Πολλές όμως πράξεις των νέων μας, μάς λένε, ότι έχουν γερά ήθικα θεμέλια. Μέσα στην ψυχή τους ζει η παράδοση ήρωικών παραδειγμάτων πίστεως, αὐτοθυσίας, σεβασμού στην αξιοπρέπεια της ζωής, αγάπη για τον τόπο που γεννήθηκαν και ζήσαν οι γονείς τους. Από την άλλη μεριά, τα τόσα παραστρατήματα, που γίνονται καθημερινά από νέους και νέες, θα τους τα συγχωρήσουμε; Θα τους τα αθωώσουμε; Ή θα κάνουμε στραβά μάτια; Όχι. Άρκει να σκεφθούμε, ότι ανάμεσα σε εκατομμύρια νέους, ίσως να είναι λίγα. Μπορεί, αλήθεια, να υπάρξουν τριαντάφυλλα χωρίς αγκάθια; Η ζωή τους, οι συνθήκες τους σήμερα βρίσκονται σε έντελως αντίθετη τροχιά με τις συνθήκες, που έμεις ζήσαμε στην εποχή μας, γι' αυτό και το χάος μάς φαίνεται μεγάλο και άγεφύρωτο, γι' αυτό είμαστε πολλές φορές άσυν-βίβαστοι και κατηγορηματικοί.

Τα νειάτα όμως είναι τα ίδια με μικρές διαφορές και συνήθειες, στις διάφορες πάντα εποχές. Ένα μόνο παράδειγμα. Λέμε ότι οι νέοι σήμερα άρέσκονται στις μουσικές ροκ και άλλες ξενόφερτες, με νέους τρόπους διασκέδασης, με τους έξωφρενικούς χορούς και τούτο, διότι αυτές είναι στην εποχή μας. Μήπως σε άλλες εποχές, που κυριαρχούσε το Ταγκό, το Βάλς, άλλες γενιές δεν λικνίζονταν χορεύοντάς τους; Δεν παύουν όμως οι νέοι ν' αφήνουν να εκδηλωθούν και οι χορευτικές τους ικανότητες με δημοτικούς χορούς όπου δρεθούν, ή με τη συμμετοχή τους σε χορευτικούς όμίλους.

Οι γονείς συνήθως άπορούν και λένε: «Μά τί τους λείπει σήμερα των παιδιών; Όλα τα έχουν οι κανακάρηδες, και του πουλιού το γάλα, κι όμως τραβάνε το δικό τους δρόμο, έχουν τα δικά τους σύμβολα.»

Είναι αλήθεια, οι γονείς σήμερα σκοτώνονται να εξασφαλίσουν στα παιδιά τους ευχαρίστο περιβάλλον, καλό φαγητό, μοντέρνο ντύσιμο, μόρφωση, χαρτζηλίκι. Συνθήκες ζωής που εκείνοι, όταν ήταν στην ηλικία τους, ούτε να τα όνειρευτούν δεν μπορούσαν. Κι όμως, παρ' όλες τις υλικές άνεσεις, τα άποτελέσματα, συχνά — συχνότατα, είναι αντίθετα από τις προσδοκίες των γονιών και πολλές φορές λυπηρά.

Διότι όλα καλά αυτά και άξιέπαινη ή προσπάθεια των γονιών, αλλά δεν είναι αυτά το πάλν. Δεν ζει και δεν διαμορφώνει χαρακτήρα ο νέος ή η νέα με υλικά μόνο άγαθά. Δεν είναι μόνο σάρκα, είναι και πνεύμα, έχει τις πνευματικές του άνησυχίες και άνάγκες. Μένει

όμως άδοθήτος, δεν τους τις προσφέρουμε όσο τα άλλα. Πότε τους μιλήσαμε και τους έμψευσαμε φόβον Θεού; Πότε τους όδηγήσαμε από μικρούς στην εκκλησία, ή πότε είδαν έμάς να πηγαίνουμε, άφου την Κυριακή την έχουμε για ήμέρα άναψυχής, ή ξεκούρασης στο σπίτι; Πότε αγοράσαμε στο παιδί μας ένα βιβλίο προκοπής ή πότε μάς είδε να το κρατάμε έμεις οι ίδιοι; Τους άγοράζουμε όμως διάφορα κάδρα, πόστερς άστέρων κινηματογράφου, τραγουδιστών, ποδοσφαιριστών, ήρώων και ίπποτών της άσφάλτου. Μ' αυτά στολίζουν τους τοίχους των δωματίων τους, ενώ το είκονοστάσι ψηλότερα λείπει.

Έτσι, ο νέος άναγκάζεται ν' άποζητήσει να βρει μόνος του αυτά και μη γνωρίζοντας που πάει, ποιός θα του τα προσφέρει, καταφεύγει στις εύκολες και εύχάριστες άναζητήσεις, λύσεις και συντροφίες, που άποβαίνουν συγχρόνως καταστροφικές.

Βιβλία πορνογραφικά, ταινίες σεξ και βίας κι άκόμα θα του προσφέρουν τη μεγάλη, την έτοιμη δήθεν εύτυχία, συμπυκνωμένη σ' ένα χάπι ή σκονά-

κι, μαζί με το θάνατο. Κι όταν εκείνα ξεστράτισουν, άπορούμε. Καί τότε ό γονιός δέρνεται και άναρωτιέται: «Μά τί του έλειπε, γιατί το παιδί ξεφυγε από τον καλό δρόμο;» Καί δεν μπορεί να καταλάβει ότι κύριος αίτιος είναι ό ίδιος, ότι είναι θύματα δικά μας πολλές φορές.

Άς μην άπορούν λοιπόν κι άς μην κτυπιούνται. Τη λύση του προβλήματος την κρατούν στα χέρια τους οι γονείς, με τον τρόπο που φέρονται στα παιδιά τους, το καλό παράδειγμα. Στην αρχαία Σπάρτη, οι νέοι μπορούσαν να λένε στους πρεσβυτέρους των τώ «Άμες δέ γεσσόμεθα πολλώ κάρρονες.» Σήμερα όμως μπορούν οι νέοι μας να πουν το ίδιο σε μάς. Μάς άξίζει! Άς το εύχηθούμε, όχι να μάς μοιάσουν, αλλά να γίνουν πολύ καλύτεροι από μάς για τη δική τους προκοπή, για το καλό της κοινωνίας.

Οι νέοι του χωριού μας δεν μάς διαφεύδουν. Σκύβουν και άγκαλιάζουν ό,τι καλό τους προσφέρουμε. Το άγαπούν και το διατηρούν. Εύγε τους!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΦΟΥΡΛΑΣ

ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑΤΑ — ΤΑΧΤΑΡΙΣΜΑΤΑ

1	7
Έλα ύπνε άπ' τα κλαράκια να ύπνώσεις τα παιδάκια. Έλα ύπνε ύπνωσέ τα και βαριά θαλάντωσέ τα.	Το κορίτσι μ' τ' άσπρο τ' άσπρο το παντρώλογάω στο κάστρο, θα του δώνω ένα παιδάκι όμορφο παλικαράκι.
2	8
Νάνι του νανάκια του ύπνος στα ματάκια του να 'βγουν τα δοντάκια του και τα ξουραφάκια του.	Στου παιδιού μου τη χαρά χίλια πρόβατα τρανά, χίλια άρνιά, χίλια κριάρια, χίλια διαλεχτά μανάρια.
3	9
Τα παιδιά θέλουν χορό τα βιολιά δεν είναι έδω κι όποιος πάει για να τ άφέρει χίλια τάληρα στο χέρι.	Ταρνανά μαρη σουσου, τήρα κι άποπίσου σου. Τί κουρέλια κρέμονται τι χαρές που γίνονται (και) στο ντουινά δέ φαίνονται.
4	10
Ταρνανά, νανά, νανά... — Πώς χορεύουν τα παιδάκια; — Με τα κόκκινα θρακιάκια. — Πώς χορεύουν οι τσουπουλές; — Με τις κίτρινες ποδοϋλες.	Όπαλάκια, όπαλάκια θα του φτιάσω εγώ παπάκια, άποπάνου κόκκινα κι άποκάτου κόκκινα.
5	
Έχω γιό κι έχω χαρά που θα γένο πεθερά, έχω τσούπα κι έχω πίκρα που θα μου χαλέψουν προίκα.	Με τέτοια άπλά κι άπλοϊκά κι άπαλά τραγουδάκια νανούριζε και ταχτάριζε τα κοτσικά της ή μι-κρομάνα Νεχωρίτισσα. Τί γλυκά-δα και τρυφεράδα! Καί τί όνει-ρα! Το παιδί θέλει να τώ ιδεί «καπετάνιο» και τώ κορίτσι να τώ παντρώψει «στο Κάστρο», στην πόλη. Τί κι αν είναι φτωχούλια τα καημένα (τα κουρέλια κρέμονται και τα παπάκια είναι κόκκινα); Θα 'ρθούν καλύτερες (κι εύτυχέ-στερες) μέρες για τα παιδάκια της.
6	
Τάχτι, τάχτι, τάχτι τώ το παιδί μου τώ καλό καπετάνιο να τώ ιδώ, καπετάν βασιλικό.	

ΔΗΜ. ΦΟΥΡΛΑΣ

ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΕ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

Όπου κι αν βρίσκεσαι, μην ξεχνάς το Χωριό μας. Βοήθησέ το όσο μπορείς κι όταν μπορείς, γιά να τώ βρείς καλύτερο σαν Ξαναπας.

ΣΧΟΛΙΚΑ

✎ Συνέχεια από το προηγούμενο.

2. 'Αλλ' είχε «γραμματιζόμενους» τὸ τουρκοκρατούμενο Νεχώρι; Καὶ σὲ ποὶ «σκολειὸν» μάθαιναν «γράμματα» οἱ Νεχωρίτες ραγιάδες;

Ἄμεσες εἰδήσεις μᾶς λείπουν (ἢ, τουλάχιστο, δὲν μᾶς εἶναι γνωστὲς ὡς τὰ τώρα), οὔτε κι ἀπὸ πρῶτη παρὰδοση (ξέρουμε τίποτα, ἔχουμε ὅμως ἔμμεσες μαρτυρίες, δηλ. σωζόμενα ἔγγραφα τῆς τουρκοκρατίας καὶ τῶν πρώτων μεταεικοσιενικῶν χρόνων, στὰ ὁποῖα ὑπογράφουν (σωστότερα: «βάνουν τὴν τζίφρα τους») Νεχωρίτες. Ἀναδιφώντας «παλιὰ χαρτιά», διαβάζεις κατὰ ὑπογραφὰς - ὀρνιθοσκαλισματα, σὰν ἐτοῦ τέ:

αναγνοῖς πραξερὶς διμογερον
Νικολος Καλαθας
παπακοστας παπαμηχου
παπαωαννης παπαλεξιου
παναος
ασημοκογιαννης
Ιω μπαζονς
κωισροσ
Γιαννο ταφιλο
Νηκολαος γιοργιογλος μπασκηρη
νηκολας ραφτόπουλος
Ν. Ταμπουρης
Α. Τυροζβουτις
Αντ γιοργαντας
Ιω. λαπας
Πανα. λαπας
Νὰ κι ἓνα γραφτό:

«δια τον αγραματο μητρο κληρη
ηπογραφο εγο διμη λιβαδητε
(Δημ. Λειβαδίτης) κε αφτος σιμονι (= σημειώνει) το σταβρο Ϛ.

Ἐγραμματιζόμενοι» θὰ ἦταν κι ἄλλοι (παπάδες, ἀναγνώστες, κοτσαμπασήδες καὶ θάλα...), ἀλλ' οἱ πολλοὶ (καὶ βέβαια ὅλες οἱ γυναῖκες) ἔμειναν οἱ καημένοι ἀναλφάβητοι. Πνευματικὴ τροφὴ τους μόνο τ' ἀκούσαμε: τὸ Εὐαγγέλιο καὶ οἱ ψαλμοὶ, οἱ διδασκὰς τοῦ Πατροκοσμᾶ, οἱ θρύλοι γιὰ τὰ «περασμένα μεγαλεια», οἱ προφητείες γιὰ τὸ «ξανθὸν γένος» καὶ τὸ ποθοῦμενο, οἱ παραδόσεις, τὰ παραμῦθια, οἱ μουσπαδες, οἱ «ἱστορίες», τὰ τραγούδια, οἱ παροιμίες, τὰ αἰνίγματα, τὰ καθαρογλωσσήματα.

Καὶ ποὺ ἔμαθαν γράμματα, οἱ λίγοι ἔστω ὑπογραμμένοι Νεχωρίτες —ὅλοι τους ἡλικιωμένοι μεταεικοσιενικά, ποὺ σημαίνει ὅλοι τους προεκοσιενικά παιδιά;

Ἀπάντηση μὲ βεβαιότητα δὲ μπορεῖ νὰ δοθεῖ.

Ἴσως (λέω: ἴ σ ω ς) νὰ λειτούργησε κατὰ καιροὺς «σκολειὸν» στὸ Νεχώρι ἢ σ' ἄλλο γενοποχώρι καὶ κάποιοι παπὰς ἢ λαϊκὸς νὰ δασκάλευε.

Δὲν ἀποκλείεται νὰ μάθαιναν ἀνάγνωση καὶ γραφὴ μετὰξὺ τους, ὁ ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἢ ἀπὸ μόνοι τους μὲ αὐτοπροσπάθεια. (Σὰς θυμίζω ἐδῶ τὸ Λάμπρο στὰ «Ψηλὰ Βουνά» τοῦ Παπαντωνίου, ἐκεῖ νοτὸ βλαχόπουλο μὲ τὰ λαμπρὰ μάτια καὶ τὸ λαγαρὸ μυαλό, ποὺ τὸ εἶχε μάρα καὶ μεράκι νὰ μάθει γράμματα, συλλαβίζοντας μόνο τὸν ἑνα μισοτρύμενο φύλλο ἐκκλησιαστικοῦ βιβλίου). Νά, τί γράφει κι ὁ Μακρυγιάννης:

«ἤξερα ὀλίγον γράψιμον διὲν δὲν εἶχα πάγει εἰς δάσκαλον... μὴν ἔχοντας τοὺς τρόπους, περικαλοῦσα τὸν ἑνα μισοτρύμενο φύλλο ἐκκλησιαστικοῦ βιβλίου). Νά, τί γράφει κι ὁ Μακρυγιάννης:

«ἤξερα ὀλίγον γράψιμον διὲν δὲν εἶχα πάγει εἰς δάσκαλον... μὴν ἔχοντας τοὺς τρόπους, περικαλοῦσα τὸν ἑνα μισοτρύμενο φύλλο ἐκκλησιαστικοῦ βιβλίου). Νά, τί γράφει κι ὁ Μακρυγιάννης:

τὸ Μακρυγιάννη βάλθησαν νὰ μάθουν γράμματα. Τὸ 1830, στὸ νεοϊδρυθμένο σχολεῖο Ναυπάκτου, φοιτοῦσαν καὶ στρατιωτικοί: «οἱ μὲν ἀκολουθοῦν μαθήματα, οἱ δὲ καταγίνονται εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν καλλιγραφίαν (= γραφὴν) καὶ τὴν ἀριθμητικὴν» (Δασκαλὴν Ἀπ. Τὰ περὶ παιδείας, σελ. 927-928). Ἔτσι στὸ σχολεῖο Ναυπάκτου συναντιᾶμε τὴν πρώτη προσπάθεια γιὰ τὴν καταπολέμηση τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ καὶ τῆ λαϊκῆς ἐπιμόρφωση. Ἀπὸ πόσο μακριὰ ξεκινᾶνε μερικὰ πράγματα ποὺ οἱ ἀπληροφόρητοι τὰ φαντάζονται ὡς ἀνακαλύψεις τῆς τελευταίας ὥρας!

Τὸ πιθανότερο, νὰ πῆγαιναν σὲ κάποιο ἀπὸ τὰ κοντινότερα τότε μοναστήρια (τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ στὴν Ἀράχθια, τῆς Παναγίας τῆς Κοθβαδιώτισσας στὴ Χώσρη, τῆς Παναγίας τῆς Ἀμπελακιώτισσας στὴν Κοζίτσα), στὰ ὁποῖα θὰ λειτουργοῦσε «Κρυφὸ Σκολεῖο». Ὅταν, ἐπὶ Καποδίστρια, ἔγινε προσπάθεια νὰ συσταθοῦν Ἀλληλοδιδασκαλικά Σχολεῖα στὸν Πλάτανο καὶ στὴν Κλεπά, οἱ Ἡγούμενοι πρόσφεραν τὸ κατὰ δύναμιν. Δηλ. καὶ τὰ μοναστήρια τῆς περιοχῆς μας —καθὼς ὅλα τὰ μοναστήρια ἐπὶ τουρκοκρατίας— δὲν ἦταν ἀδιάφορα καὶ ἄσχετα πρὸς τὰ γράμματα καὶ τὰ σχολεῖα. Καὶ σώζονται ἔγγραφα, στὰ ὁποῖα ἐκδηλώνεται ἔντονο καὶ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον τῶν μοναστηρίων τοῦ τόπου μας (1834).

Καὶ ἐπίσημα σχολεῖα ὑπῆρχαν στὴν εὐρύτερη περιφέρεια τῆς τουρκοκρατημένης Αἰτωλίας. Δὲ θὰ σταθῶ στὶς περιώνυμες σχολὰς τοῦ Καρπενησιοῦ, τῶν Βραγγιανῶν, τοῦ Αἰτωλικοῦ, τοῦ Μεσολογγιοῦ, ὅπου ἐδίδαξαν ἢ ἐφοίτησαν μεγάλοι Διδάσκαλοι τοῦ Γένους: Ὁ Εὐγένιος Γιαννοῦλης, ὁ Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὁ Γρηγόριος Μάνσης, ὁ Παναγιώτης Παλαμᾶς καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι. Δὲ νομίζω νὰ ᾿φτασε ποτὲ Νεχωρίτης νὰ σπουδάσει τὰ «βαθιὰ ἑλληνικά» τοῦ Γιαννοῦλη ἢ τοῦ Παλαμᾶ. Ὅμως ὑπῆρχαν ἀποδεδειγμένα καὶ κατώτερα σχολεῖα, «τῶν κοινῶν γραμμάτων»: στὸ Καρπενήσι, στὸ μοναστήρι τοῦ Προυσοῦ (τὸ χτήριό του σώζεται ἀκόμα), στὴ Λομποτινὰ, πρώτεβουσα τῶν Κραβάρων.

Στὸ σχολεῖο τῆς Λομποτινᾶς τὸ 1734 ἀναφέρεται ὡς διδάσκαλος ὁ Ἡπειρώτης ἱεροδιάκονος Ἀναστάσιος Λεβθιδάκος καὶ ὑποδιδάσκαλος ὁ μετέπειτα πολλὸς πᾶτερ Κοσμάς ὁ Αἰτωλός. Σπουδαῖα εἶναι ὅσα σημειώνει ὁ Ἀθανάσιος Λιδωρικὴς: «Ἐπειδὴ δὲ οἱ γονεῖς μου μὲ εἶχον προορίσει διὰ τὸ ἱερατικὸν σχῆμα καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας δὲν ὑπῆρχε Σχολεῖον, μ' ἔστειλαν εἰς Κράβαρον, ὅπου καὶ σχολεῖα ὑπῆρχον... Εἰς τὴν Λομποτινὰν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν προσετώτων Κανναβαίων, ὑπῆρχον δύο σχολεῖα, ἑλληνικὸν καὶ Ἀλληλοδιδασκαλικὸν (=Κοινὸν), εἰς τὰ ὁποῖα ἐδίδασκον δύο διδάσκαλοι ἐκ Μεσολογγίου. Ἐλθὼν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐμαθήτευσα μέχρι τινός. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Κανναβαῖοι, καταδιδωκόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ, ἔφυγον μετ' αὐτῶν καὶ οἱ διδάσκαλοι καὶ τὰ σχολεῖα διελύθησαν...» (Ἀλέπα Τ. Ἀθανασίου Λιδωρικὴ Ἀπομνημονεύματα, σελ. 17. Ἀνάτιπον ἐκ τοῦ Δ' τόμου τῆς «Ἡπειρωτικῆς Ἐστίας», Ἰωάννινα 1955). Τὸ σχολεῖο Λομποτινᾶς ἔκλεισε περὶ τὸ 1800.

ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Ὁ γάμος εἶναι θεσμὸς καὶ δεσμὸς ποὺ στηρίζεται εἰς τὴν ψυχὴν δύο προσώπων, τὰ ὁποῖα τὸν δημιουργοῦν, τὸν ἀπαρτίζουν καὶ τὸν διατηροῦν.

Ἡ ψυχικὴ αὐτὴ ἀλληλουχία καὶ ἐπαλληλία ὑπάρχει ὅταν διακρίνεται ἀπὸ τὴν ἀγάπην καὶ τρέφεται ἀπὸ τὴν βιωματικὴν πίστιν τῶν συζύγων, τὴν ὁποῖα μεταλαμπαδεύουν καὶ εἰς τὰ παιδιά. Καὶ τότε, εἰς τὸ περιβάλλον τοῦ γάμου, ὅλαι αἱ ἀνάγκαι ἱκανοποιούνται κατὰ τὸν καλύτερον καὶ ἀποδοτικώτερον τρόπον.

Μεταξὺ τῶν ἀναγκῶν τοῦ γάμου, τὴν πρώτην θέσιν καταλαμβάνει ἡ ἐτοιμότης τῶν συζύγων διὰ φροντίδα καὶ προσοχὴν καὶ ἀνυπόκριτον ἐνδιαφέρον πρὸς ὁποῖον στηρίζεται εἰς τὴν εἰλικρινὴ καὶ ἀνιδιοτελεῆ ἀνταπόκρισιν. Αὐτὴ ἡ πρωταρχικὴ ἀνάγκη δύο διαφορετικῶν καὶ ἀγνώστων προσώπων ποὺ λέγονται σύζυγοι, μέσα εἰς τὸν γάμον νὰ ἀνταποκρίνεται ὁ ἓνας στὸν ἄλλον, εἶναι ἡ βασικὴ προδοκία τοῦ πραγματικοῦ γάμου καὶ ἡ μοναδικὴ συναίνεσις, οὐσία καὶ δύναμις συζύγων καὶ τέκνων. Ἡ ἐτοιμότης διακρατεῖ ἄρρηκτα τοὺς συζύγους εἰς ἀρμονικὴν συμβίωσιν καὶ εἰς κατὰστασιν εὐεξίας. Ἡ κίνησις αὐτὴ τῆς ψυχῆς προϋποθέτει τὴν ὑγιὰ κοσμοθεωρίαν καὶ τῶν δύο συζύγων, ὥστε ὁ ἓνας νὰ ἀνταποκρίνεται εἰλικρινὰ καὶ μὲ πηγαίαν θερμὴν διάθεσιν εἰς

τὰ αἰσθήματα τοῦ ἄλλου καὶ κατ' ἐπέκτασιν εἰς τὰς σχέσεις μὲ τὰ παιδιά. Ἀκόμη, στηρίζεται εἰς τὴν σωματικὴν εὐεξίαν τῶν συζύγων καὶ κάθε πιθανὴν διαταραχὴν αὐτῆς, ὁ ἓνας προστρέχει διὰ τὸν ἄλλον, πρὸς ἄμεσον καὶ ταχεῖαν ἀποκατάστασιν τῆς διαταραχθεῖσης υγείας. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τυχόν ἀσθένειαν τῶν τέκνων, μὲ ἐπὶ πλέον τεταμένην ἀνταπόκρισιν καὶ τῶν δύο γονέων, διὰ νὰ ἀναγνωρίσουν καὶ τὰ παιδιά τὴν ἀμοιβαιότητα τῆς ἀγάπης. Καὶ αὐτὴ ἡ μητρικὴ στοργὴ καὶ τὸ πατρικὸν ἐνδιαφέρον παρέχουν εἰς τὸ παιδί τὴν ἱκανότητα διὰ τὴν ταχυτέραν ἀνάρρωσιν καὶ τὴν δυνατότητα νὰ ἀποτιμῇ τὸ χρέος τῶν γονέων καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ παιδιοῦ νὰ διατηρῇ τὴν σωματικὴν ἀρτιμελείαν καὶ τὴν εὐεξίαν μὲ πίστην ἐφαρμογὴν καὶ τῶν κανόνων τῆς προσωπικῆς υγιεινῆς. Δευτέρα ἐξ ἴσου βασικὴ ἀνάγκη εἰς τὸ περιβάλλον τοῦ γάμου, εἶναι ἡ προσφορὰ, ἡ ὁποῖα ὅσον μεγαλυτέρα καὶ περισσοτέρα εἶναι, τόσον ὀριμότεροι ἀποδεικνύονται ὅτι εἶναι οἱ σύζυγοι. Εἶναι σπουδαῖον ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα νὰ θυσιάζουν ἑαυτοὺς πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὰ τέκνα, προσφέροντας ὅλην τὴν πείραν τῆς ζωῆς. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἔχουν ψυχικὴν εὐεξίαν καὶ σωματικὴν υγείαν καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ τὴν διατηρήσουν διὰ τὸ καλὸν τους καὶ τῶν παιδιῶν καὶ τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς κοινωνίας.

Τρίτη ἀνάγκη στηρίξεως τοῦ γάμου εἶναι ἡ ἀναγνώρισις τοῦ ἐνὸς συζύγου πρὸς τὸν ἄλλον. Εἶναι ἡ διάθεσις κινήσεως διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας τοῦ ἄλλου καὶ τὴν εὐμενὴ ἀποδοχὴν τῆς προσφορᾶς του. Ἀναγνώρισις δὲν σημαίνει καὶ τυφλὴ ἀποδοχὴ εἰς τὰ πάντα καὶ διὰ πάντα τοῦ ἐνὸς συζύγου πρὸς τὸν ἄλλον. Σημαίνει ἀκρότητα καὶ κριτικὴ μὲ πνεῦμα ἐποικοδομητικὸν καὶ διαλογικὴ συζήτησις, ἡ ὁποῖα στηρίζει τὸν θεσμόν καὶ στερεώνει τὸν δεσμόν τοῦ γάμου.

Ἀναγνωρίζει ὁ σύζυγος τὴν προσφορὰν τῆς συζύγου καὶ κάθε προσπαθεῖα, ἀλλὰ τὸ λάθος εἶναι λάθος καὶ πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἀπὸ κοινού, διὰ τὸ καλὸν τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων.

Καὶ ἡ χρονικὴ πρέπει νὰ εἶναι εὐθεία, ἀληθινή καὶ ὅχι προσποιητὴ μὲ ὑπονοούμενα καὶ ἐπικρίσεις.

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ζεῖ μὲ βιωματικὴν πίστιν, ἔχει εὐεξίαν καὶ δέχεται κάθε κριτικὴν καλόπιστον, διὰ νὰ θελιπώνει τὸν ἑαυτόν του καὶ ἀποκτᾷ περισσότερα ἐφόδια, ὥστε μὲ χαρὰ νὰ συμπεριφέρεται, ὅπως θέλει οἱ

ἄλλοι νὰ τοῦ συμπεριφέρονται. Ἡ κριτικὴ μὲ ἀγάπην πάντα οἰκοδομεῖ καὶ προσφέρει δυνατότητες, διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἀντιμετώπισιν κάθε δυσκολίας καὶ ἀντιξοότητος εἰς τὸν πράγματι πολυκύμαντον θεσμόν τοῦ γάμου. Ὁ δεσμὸς τοῦ γάμου εἶναι ἓνας ἄξων μὲ πρωταθλητὰς καὶ προπονητὰς συγχρόνως τοὺς συζύγους.

Ὁ καλὸς προπονητὴς ἀθλεῖ καλῶς καὶ ἐπιτυχῶς τὸν ἀθλητὴν. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ὁ σύζυγος διὰ τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα, ὥστε ἡ οἰκογένεια νὰ γίνετα φυτῶριον ἀγάπης καὶ ἀμύλλης καὶ γεμάτη ἀπὸ υγείαν. Διότι σύζυγοι ποὺ ἀλληλοαναγνωρίζονται καὶ ἀλληλοβοηθοῦνται εἰς κάθε δῆμα τῆς καθημερινῆς προσωπικῆς, οἰκογενειακῆς ζωῆς, ἴσως ἀφανῶς καὶ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν, ζοῦν ἀρμονικὰ, χαρούμενα καὶ μὲ ἐλαχίστας διακυμάνσεις τῆς υγείας των, ἀπὸ τὰς ὁποίας καὶ τα χεῶς ἀναλαμβάνουν.

Ἡ ζωὴ τῶν συζύγων εἶναι ἓνας συνεχὴς ἀγὼν μὲ προοπτικὴν καὶ σκοπὸν τὴν διατήρησιν τῆς εὐεξίας εἰς τὸ περιβάλλον τῆς οἰκογενείας.

Ἀσφάλειαν γάμου ἔχουν οἱ σύζυγοι, ὅταν μετὰ χαρὰς το-νίζουν «ἡ οἰκογένειά μας» εἶναι τὸ καταφύγιόν μας καὶ ἡ γωνιά μας, ὅπου ἐνυπάρχει ἡ ἱστορία τῆς ζωῆς δύο προσώπων ποὺ ἀγαπιοῦνται. Καὶ ἡ ἀγάπη εἰς... μου ἐνώνει συνηθέστατα καὶ ἐλεύθερα ὅχι μόνον τοὺς γονεῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ παιδιά, ὅταν συνυπάρχη καὶ ἡ βιωματικὴ πίστις.

Ζοῦμε εἰς ἓνα ἀλλοπρόσβαλλον κόσμον, ὅπου ὁ εὐδαιμονισμὸς ὁμολογουμένως...

...συζύγους καὶ παιδιά καὶ ταναλνίζει τὸν θεσμόν καὶ τὸν δεσμόν τοῦ γάμου. Καὶ ἡ ὑπερκαταναλωτικὴ μας κοινωνία ὑποφέρει ἀπὸ ἀσφυξίαν καὶ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ κυριολεκτικὰ τὴν πνίγουν. —Γονεῖς καὶ παιδιά, ἡ μόνη ἐλπίς καὶ παρηγοριά, εἶναι ἡ βιωματικὴ πίστις. Καὶ τότε ἡ οἰκογένεια ζεῖ ἀρμονικὰ μὲ εἰρήνην καὶ χαρὰ καὶ συντελεῖ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀληθινὰ ποιηματικοῦ τρόπου τοῦ σκέπτεσθαι καὶ τοῦ ἐνεργεῖν τόσον τῶν συζύγων, ὅσον καὶ τῶν παιδιῶν, καὶ ἱκανοποιούνται ἀπόλυτα ὅλαι αἱ ἀνάγκαι εἰς τὸ περιβάλλον τοῦ γάμου.

ΜΑΣΓΑΛΑΣ ΚΩΝ)ΝΟΣ

Ἀθήναι

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ὁ Σύλλογος βοηθᾷ τὸ χωριό, διατηρεῖ τὴ σύμφιξη τῶν σχέσεων τῶν ἀπανταχοῦ συγχωριανῶν, τρέχει στοὺς ἀσθενεῖς, παρευρίσκειτα σὲ εὐχάριστες καὶ δυσάρεστες περιπτώσεις τῶν συγχωριανῶν καὶ καλλιεργεῖ τὴν ἀγάπην τῶν Νεχωριτῶν.

Ἐάν πιστεύεις καὶ σὺ στὰ ἀνωτέρω, γράψου μέλος τοῦ Συλλόγου σου, γιὰ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ συμπαράσταση. Ὁ Σύλλογος εἶναι πάντα κοντὰ στοὺς Νεχωρίτες, ὅς ἐρθουν καὶ αὐτοὶ κοντὰ του.

(συνεχίζεται)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΟΥΡΛΑΣ